

Me oltiin siinä vaan nojailemassa junanvaunuun, kun yks meidän naapuruston pummi tuli siihen meidän luo pyörimään. Joku oli sitä oikeen kunnolla mätkeyn menemään pitkin korvia, verta oli valunu housuille asti. Sen mussutuksesta ei oikeen meinannu saada selvää, kun oli hampaitaki mennyt useampia. Onneks se oli niin umpijurrissa, ettei tajunnu miten paskana se oli; olis nimittäin varmana mennä johonki shokkiin tai muuhun. Olihan sitä pakko jeesata sen verran, että laitettiin sille pikasesti lasta sen murtuneeseen käteen ja annettiin vanha sanomalehti pahimpien verien pyyhkimiseen. Ukko kiitteli niinku jostain isommastaki urotyöstä. No sit ku se rupes tarjoomaan jostain sukanvarresta kaivamaansa vitosta, nii heitettiin sille vielä nippu satasia tilalle ja sanottiin se perus: "Osta vaimolle jotain kivaa.". Sit me lähetettiin litomaan ja soitettiin kyttien vihjepuhelimeen, että joku setä on piesty junaraiteille. Mun velipoika, Jätkä, pääs toissapäivänä linnasta ja sen kunniaks käytiin sitten putsaamassa yhen vanhan ämmän kassakaappi. Se vanha huuhkaja kyllä vähintään ansaitsi menettää ne hilut, kato raha on luotu liikkumaan eikä homehtumaan jossai holvissa. Sitä paitsi sen ämmän kartanosta päätellen ei edes tuntunu missään ne viistoista tonnia mitkä me napattiin mukaan. No, otettiin sitte keskustasta vanhojen aikojen muistoiks vielä polkupyörät huostaan ja ajeltiin niillä kallioille ja pudotettiin mereen. Kivasti loiskahti, kun kerranki oli tyyntä. Käytiin sitten vielä baarissa juomassa kolme tuoppia mieheen ja mentiin yöks hotelliin niinku mitkäki Kroisokset. Aamulla todettiin että buffetissa syömisessä ei oo mitään mieltä, jos siitä on kerta maksanu. Mikään ei oikei maistunu syömisestä. Napattiin siitä jotain pientä naposteltavaa mukaan ja moikkailtiin niille kunnon kansalaisille kun kattoivat pahasti. Jätkä ilmotti kävellessä et sen pitää hakea yheltä metroasemalta jotai, ja sit me mentiin. Puomin ali vaan asemalle, ku ei se automaatti ees ois ottanu niin isoja rahoja ku meillä oli mukana. Jossain vaiheessa Jätkä oli onkinu vissiin jonkun taskusta koulumatkakortin, millä päästiin sitte jopa kaikki ne kolme asemanväliä mitä oli tarkotuskin. Perillä sitten jätkä vaan anto mulle topan jotai röökiä ja käski jäädä seisoskelemaan sellasen ison kellon alle ja kääntää sille nii monta sätkää ku ehtisin. Ja mähän ehdin. Kolkytkolme sätkää, kaikki rumia ku saatana. Just ku olin saanu sen topan viimeiset purut rullattua ja sätkän nuolastua, nii joku vartija tuli koputtelee mua olalle ja kyselee, et millä asioilla oikei notkuin siellä. No ei mulla oikei mitään vastausta ollu, nii lähin sitte siitä huitelee menemää ja näytin sille virkaintoilevalle läskille keskaria mennessä. Ei olis vissiin pitäny, ku se sitten siitä jotenki otti itteensä ja kaivo ihan sellasen kumipampun esiin. Hetken arvoin, että pitäiskö koittaa onnea, mutta lähin sitte vaan juoksee täysiä sinne portaikkoon missä oli suht paljon ihmisiä menossa. Eikä mulla edes olis ollu mitään hätää, jos ei siellä olis ollu sellane kaksimetrinen lihapää, joka keksi että oon vissiin joku rikollinen ja napannu mua kiinni hihasta. Pakkohän mun oli jotai tehdä, ku se puuskutti väijäämättä lähemmäs se vartija. No, käänsin sitten veitsen taskusta auki ja ajattelin, että ihan sen verran tuikkaan että päästää irti se äijä. No eiköhän se saanu jonkun ihme sätkyn just sopivalla hetkellä ja runtannu käytännössä ite sitä puukkoa kahvaa myöten ihan siihen jalkansa juureen. No eihän mulla ollu aikaa jäähä siihen ihmettelemään, mutta ku vetäsin irti sen terän, nii veri kyllä lenti ihan ku elokuvissa. Säikähin pirusti, mutta tavallaan oli myös aika siistiä. Porukka rupes kiljumaan ihan ku sireenit ja kaikki alko ryntäilemään joka suuntaan. Eikä kukaan sitte lopulta huomannu ku livahdin kahen kerrostalon väliin riisumaan likasen hupparin. Kävin syömässä grillillä ja ku tulin takas hotellille niin Jätkä olikin jo siellä. Illalla sitte istuttiin siellä hotellihuoneessa röökiä polttelemassa ja baarikaappia tyhjentämässä, nii kuultiin radiosta, että joku kaksikymppinen sälli oli kuollu puukotuksessa iltapäivällä. Sillon mä vasta heräsin että mun koko elämähän oli tähän asti ollu pelkkää leikkiä. Ekaa kertaa sitte ala-asteen sain nukuttua yli neljä tuntia yhteen menoon.